

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Medens der i de andre nordiske Lande i en Aarrække har eksisteret Love om Arbejdstiden i Skibe, har der her i Landet kun eksisteret enkelte spredte Lovbestemmelser, der for største Delen endda kun indirekte vedrører dette Forhold. Nævnes kan saaledes Sømandslovens § 23 angaaende Fordeling af Hyre, der spares ved Formindskelse af Mandskabet under Rejsen, § 51 angaaende Landlov, § 56 angaaende Arbejde paa Søn- og Helligdage og § 71, der fastslaar Pligt for ombordværende Personer, der ikke er ansat af Reder eller Fører, til efter Evne at udføre det Arbejde, som Skibsføreren finder nødvendigt for Skibets Sikkerhed, samt § 7 i Bekendtgørelse af 6. Januar 1933 angaaende Bemanning af danske Skibe med Henblik paa Sikkerheden for Menneskeliv paa Søn, hvorved bestemmes, at Fyrbøderbesætningen i Dampskibe, der anvendes udenfor indskrænket Fart, skal være tilstrækkelig stor til, at der kan gaas tre-skiftet Vagt.

Naar man ikke tidligere har ment at burde fremsætte Forslag til en særlig Lov om Arbejdstid i Skibe, skyldes det, dels at Arbejdstidsspørgsmaalet i ret vid Udstrækning har været og fremdeles er ordnet gennem kollektive Overenskomster, dels den Omstændighed, at Spørgsmaalet om en international Overenskomst om Arbejdstid i Skibe allerede er optaget til Behandling af det internationale Arbejdsbureau i Genève. Under disse Omstændigheder har man hidtil anset det for rigtigst at afvente Resultaterne af det internationale Arbejde, forinden man søgte gennemført nogen Lov her i Landet.

Da imidlertid en Løsning paa international Basis af Spørgsmaalet om Arbejdstid i Skibe mod Forventning næppe kan paaregnes i den nærmeste Fremtid, har man ment nu at burde rette sine Bestræbelser imod at tilvejebringe en dansk Lovgivning, der i den her omhandlede Henseende bringer Danmark paa Højde med de andre nordiske Lande, og som sikrer og udbygger saadanne i de respektive kollektive Overenskomster indeholdte Bestemmelser, der findes egnede til at lovfæstes.

Ministeriet har da udarbejdet nærværende Lovforslag, for hvilket den svenske „Lag

om arbetstiden å svenska fartyg (sjöarbetstidslag)“ af 13. Juli 1926 har dannet Forbillede. At man har taget den svenske Lov som Mønster, skyldes, at dennes hele Inddeling synes at passe vel ogsaa for danske Forhold, og at den som den seneste af de nordiske Love paa dette Omraade maa antages at være mest tidssvarende.

Det foreliggende Lovforslag indeholder i alt væsentligt de samme Arbejdstidsregler, som findes i den nævnte svenske Lov og i de gældende kollektive Overenskomster, og er i det store og hele tillige i Overensstemmelse med de af Ministeriet givne Besvarelser til det af det internationale Arbejdsbureau i 1929 udarbejdede Spørgeskema om Betimeligheden af en international Konvention om Arbejdstid i Skibe og en eventuel Konventions Indhold, jfr. det vedføjede Bilag. I denne Forbindelse skal dog Opmærksomheden henledes paa den i Forslagets § 4 optagne Bestemmelse om, at den normale Arbejdstid i Søen for det underordnede Dæksmandskab, hvis Skibstjeneste er inddelt i Vagter, principielt ikke maa overstige 16 Timer i to paa hinanden følgende Døgn.

Med Hensyn til Helligdagsarbejde har man i nærværende Forslag optaget Sømandslovens § 56, der paabyder, at der paa Søndage og andre her i Riget anordnede Helligdage ikke maa paalægges Mandskabet Arbejde, som kan opsættes.

Angaaende den foreslaaede Lovs Forhold til Bekendtgørelse Nr. 5 af 6. Januar 1933 angaaende Bemanning af danske Skibe med Henblik paa Sikkerheden for Menneskeliv paa Søn skal bemærkes, at de i denne Bekendtgørelse indeholdte Bestemmelser har til Formaal at fyldestgøre de Krav, der af sikkerhedsmæssige Hensyn maa stilles til Besætningens Størrelse, medens den foreslaaede Lov alene forfølger sociale Formaal. En Arbejdstidslov og den nævnte Bemandingsbekendtgørelse vil saaledes være uden indbyrdes Forbindelse.

Til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal iøvrigt bemærkes følgende:

Til § 1.

Under Hensyn til de særlige Forhold, hvorunder Arbejdet til Søs foregaar, findes